

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΕΛΛΑΣ HELLAS AP.020

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΕΤΟΣ Ζ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ

81

• ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15 • ΑΘΗΝΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1978

ΝΑ ΠΡΟΤΙΜΗΘΟΥΝ ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ

Στις 15 Οκτωβρίου θα γίνουν στη χώρα μας γενικές δημοτικές και κοινοτικές εκλογές, με τις οποίες ο λαός κατόπιν καθολικής και μυστικής ψηφοφορίας θα διαλέξει τους έκλεκτους δημοτικούς και κοινοτικούς άρχοντες που θα ανυψώσουν για μια τετραετία τη διοίκηση των δήμων και κοινοτήτων. Η άρμοδιότητα αυτών (βάσει του νέου Δημοτικού και Κοινοτικού κώδικος) διακρίνεται σε γενική, αποκλειστική και συντρέχουσα.

Στη γενική ανήκει η διοίκηση όλων των τοπικών υποθέσεων.

Στην αποκλειστική άρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων ανήκει η κατασκευή, συντήρηση και λειτουργία συστημάτων ύδρευσης, ύπνδμων, οδών, πλατειών και γεφυρών. Η καθαριότητα, η αστική συγκοινωνία, η κατασκευή, συντήρηση και λειτουργία άλσων, κήπων κλπ.

Στη συντρέχουσα ανήκει η τουριστική αξιοποίηση δημοτικών ή κοινοτικών περιοχών, η κατασκευή συγκροτημάτων λαϊκών κατοικιών, η ίδρυση παιδικών σταθμών, νοσοκομείων, βρεφοκομείων, πολιτιστικών και πνευματικών κέντρων κλπ.

Γίνεται λοιπόν αντιληπτό ότι με τη διοικητική αυτότελεια που αναλαμβάνουν οι δήμοι και οι κοινότητες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην προβολή, προώθηση και λύση των τοπικών προβλημάτων της τοπικής αυτοδιοικήσεως. Για το λόγο αυτό οι δημοτικοί και κοινοτικοί άρχοντες πρέπει να έχουν ανάλογη μόρφωση, ήθος, θέληση για προσφορά προς το σύνολο, πέρα από τις επαγγελματικές και προσωπικές επιδιώξεις και φιλοδοξίες, πρωτοβουλία, έξυπνότητα, εύρεση αντίληψης των προβλημάτων του χωριού ή της πόλεως που θα εξυπηρετήσουν, ιεράρχηση και προσαρμογή στις σωστές υποδείξεις για τη λύση αυτών. Και τα προβλήματα του χωριού μας είναι πάρα πολλά.

Για το λόγο τουτο το ιερό δημοκρατικό δικαίωμα της ψήφου πρέπει να άσκηθεί με πολύ σκέψη και υπευθυνότητα, ώστε να προτιμήσουμε τους πλέον κατάλληλους και ικανότερους.

Η διοίκηση της Αδελφότητας χωρίς να εκφράζει προτίμηση προς όρισμένο συνδυασμό ή συγκεκριμένα πρόσωπα — πράγμα που άλλωστε θα ήταν αντίθετο προς τους σκοπούς του Συλλόγου μας — προτείνει, στους συγχωριανούς μας, τα εξής:

α) Να καταβάλλουν προσπάθειες να λάβουν μέρος όλοι στις εκλογές της 15ης Οκτωβρίου — που άλλωστε έχουν υποχρέωση ώστε το αποτέλεσμα να είναι πιο αντιπροσωπευτικό, και

β) Να προτιμήσουν τους ικανότερους υποψήφιους χωρίς να επηρεαστούν από συγγένειες, φιλίες, έχθρες και με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον του χωριού μας.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ο συμπατριώτης μας χειρουργός Ιατρός Έλευθέριος Γ. Κόκκας από το Μεσόπυργο, είχε την ωραία ιδέα και πρωτοβουλία να οργανώσει εορταστική εκδήλωση για την επέτειο της Επανάστασης του Ραδοβυζίου και των Τζουμερκών του 1854. Έτσι, την Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου 1978 και ώρα 4.15' παρακολουθήσαμε στη τηλεόραση της YENED όλη την εορταστική εκδήλωση για τη μεγάλη εκείνη επανάσταση, που πρέπει να γιορτάζεται κάθε χρόνο ή επέτειός της.

Ο κύριος Κόκκας, που μας ήρθε στα σπίτια μας δια της τηλεόρασης, διηγήθηκε τα γεγονότα της Επανάστασης, όσο θέλεια μπορούσε να περιλάβει σε μια έκπομπή, με ακρίβεια και σαφήνεια. Ο κύριος Κόκκας και οι άλλοι συνεργάτες του, ή φιλόλογος δεσποινίδα Κολοβού και άλλοι, μας μετέφεραν σε μια εποχή που ο τόπος μας αγωνιζόταν να σπάσει τα δεσμά της δουλείας, μη υπολογίζοντας θυσίες και αίμα. Μας μετέφεραν ακόμη στα φιλόξενα χωριά του Ραδοβυζίου με τα Βυζαντινά μοναστήρια του, με τα κρύα νερά του, και τον άγνο και φιλελεύθερο κόσμο του. Για όλα αυτά ο κύριος Κόκκας και οι συνεργάτες του αξίζουν πολλά συγχαρητήρια.

Όπως είναι γνωστό, την πρωτοβουλία για την Επανάσταση του 1854 την είχε το Ραδοβύζι, και στρατιωτικός αρχηγός των επαναστατών ήταν ο αξιωματικός του Έλληνικού Στρατού Σπύρος Γεωργίου Καραϊσκάκης, γιος του δοξασμένου στρατάρχη της Ρούμελης, που όπως έλεγε σε μια προκήρυξη του έρχοταν να έλευθερώσει τη γενέτειρα του πατέρα του.

Την εορταστική αυτή εκδήλωση την παρακολουθήσαμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιατί στην Επανάσταση του 1854 πήραν μέρος, εκτός των άλλων χωριών των Τζουμερκών, και η ιδιαίτερη πατρίδα μας τα Θεοδώριανα.

Τον Ιανουάριο του 1854 οι Ραδοβυζινοί και Τζουμερκιώτες επαναστάτες ανάγκασαν τη φρουρά του διαβόητου Άλβανου Σουλεϊμάν Βέη Φράσαρη να κλειστεί στο κάστρο της Άρτας, και το ελληνικό στρατόπεδο να θρίσκεται στο Πέτα.

Για βοήθεια των πολυορκουμένων Τούρκων έσπευσαν από τα Τρίκαλα 600 Τούρκοι με αρχηγό τον Άμπάζ Λαχιώτη και αφού πέρασαν τα βουνά του Ασπροποτάμου έφτασαν στις 12 Φεβρουαρίου 1854 στα Θεοδώριανα.

Στην όχρη θέση «Σταυρός» των Θεοδωριάνων τους περίμεναν οι Θεοδωριανίτες με άλλες ένοπλες ομάδες των Τζουμερκών, και τις ομάδες του Ιωάννη Ράγκου και Σωτήρη Στράτου από το Βάλτο, Φώτη Κοντονίκα και Θανάση Βήτου από την Αμφιλοχία και άλλων. Εκεί στο «Σταυρό» έπειτα από πολύωρη μάχη οι Τούρκοι συντρίφθηκαν και όσοι γλύτωσαν έφυγαν για τη Θεσσαλία.

Αλλά και αργότερα στην επανάσταση του 1866 ομάδα Θεοδωριανών με αρχηγό τον πρόκριτο Αναγνώστη Κομπορόζο έφτασε στη Μεγαλόχαρη και πήρε μέρος στη σύσκεψη για την επανάσταση. Στις 14 Δεκεμβρίου 1866 συνέταξαν επαναστατική προκήρυξη την οποία υπέγραψε και ο Θεοδώριανος.

(Συνέχεια στη 2η σελ.)

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Ευαγγελία (Αιλή) Φ. Ζών σύζυγος του Σπύρου Ζάχου, γέννησε στην Άρτα κοριτσάκι. Νά τους ξήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στο Ναό 'Αγίου Βασιλείου της δόξ. Μετσόβου βάπτισε το αγόρακι της εἰς τὸ ὄνομα Σωτήρης ἡ κ. Μαρία 'Ιωάν. Νάκη (Ἀποστόλου) Λι-κηγόρος. Νά τους ξήσει.

ΓΑΜΟΙ

Στο χωριό, ὁ Φώτης Κ. Χάιδος (Κατσιούλας) παντρεύτηκε τὴν Ἀρετή Ἀριστ. Κουτσούκη (Καραχά-λιου). Νά ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στὸν Πειραιά ὁ καλὸς συμπατριώτης μας Στέφανος Κ. Νασσιούλας ἑμπορὸς καὶ παλαιὸ μέλος τῆς Ἀδελφότητός μας. Ὁ ἀει-μνηστὸς διακρινόταν γιὰ τὴν καλο-σὶνή του καὶ τὴν ἀγαθότητά του. Ἡ Ἀδελφότητα ἐκφράζει τὰ συλλυ-πητήριά της στὴν οἰκογένεια τοῦ ἀ-γαπητοῦ Στέφανου Κ. Νασσιούλα.

Πέθανε Φαρινιά στὰ Θεοδώ-ριανὰ ὁ καλὸς συμπατριώτης μας Νικόλαος Κ. Ντζιούνης. Ὁ ἀειμνη-στὸς Κολιός διακρινόταν γιὰ τὴν καλὴ σὶνή, τὴν ἀγαθότητά του καὶ τὴν προθυμία του νὰ ἐξυπηρετεῖ τοὺς συμπατριώτες μας στὶς με-ταφορὲς ἀποσκευῶν, ἐμπορευμά-των καὶ ἄλλων εἰδῶν στὴ συγκοινο-νία Ἄρτα Θεοδώριανα.

Ὁ ἀειμνηστὸς Κολιός εἶναι ὁ πρῶτος Θεοδώριανὸς ποὺ ταξίδη-ψε μὲ αὐτοκίνητο στὰ Θεοδώριανα, διὰ τὸ σταθιστὸν Τσακαλιώτες συ-νέδεσε τὰ Θεοδώριανὰ μὲ αὐτοκίνη-τόδρομο.

Ἡ Ἀδελφότητα ἐκφράζει τὰ συλλυπητήριά της στὴν οἰκογένεια τοῦ ἀγαπητοῦ Νίκου Ντζιούνη.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος ἐκφράζει δημο-σίως τὴν λύπην του ποὺ δὲν κα-τόρθωσε νὰ παραβρεθεῖ στὴν κηδεία τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ παλαι-μαχοῦ μέλους τῆς Ἀδελφότητος Στέφανου Νασσιούλα. Τοῦτο συνέ-θη καὶ μὲ πολλοὺς χωριανούς ποὺ δὲν εἰδοποιήθηκαν ἐγκαιρῶς. Οἱ εὐχὲς ὅλων ἐνώνονται ὅπως ὁ Θεὸς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀ-γαπητοῦ Στέφανου.

ΔΩΡΕΕΣ

Οἱ Κωνσταντίνος - Εὐαγγελία Λακοπούλου, Νότης - Ἐλένη Χά-ιδου καὶ Λογοθέτης-Δωροθέα Τα-γαρούλια, ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ἀδελφότητα δρχ. 3000 ἀντὶ στε-φάνου εἰς μνήμην τοῦ Στεφά-νου Νασσιούλα γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀδελφότητος.

Οἱ ΑΔΕΛΦΟΙ Βασ. Σταμάτης Κώστας καὶ Φώτης μὲς ἀπέστε-λαν ἀπὸ 1.000 δρχ. ἕκαστος ΑΝΤΙ Στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ Στεφά-νου Νασσιούλα γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀδελφότητος.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητὸν μας ἀνεψιὸν Λά-ζαρον Λογοθέτου Ταγαρούλιαν ποὺ ἔλαβεν τὸ πτυχίον τῆς Παν-τείου καὶ βρίσκεται ἤδη στὸ Στρασεθόργον γιὰ μεταπτυχια-κὲς σπουδές, συγχαίρομεν καὶ τοῦ εὐχόμεθα ΚΑΛΗΝ ΣΤΑΔΙΟ-ΔΡΟΜΙΑΝ

Νότης - Ἐλένη Χάιδου

Ἐπίσης ἡ Ἀδελφότης Θεοδω-ριανῶν ἐκφράζει στὸν ἀγαπητο-μας Λάζαρο, τὰ συγχαρητήριά της, καὶ καλὴ σταδιοδρομία.

ΣΤΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΝΑΡΟΜΩΝ

	Δρχ.
31) Σαραντέλης Έμμ.	200
32) Στεργιούλης Παύλ. Δημ.	200
33) Στόγιας Νικ. Βασ.	500
34) Στόγιας Δημ. Βασ.	500
35) Σκουτέλας Κων. Ἀθ.	1050
36) Στεργιούλης Παν. Ἰω.	200
37) Τζαδῆμας Βασ. Χρ.	200
38) Τζαδῆμας Δημ. Χρ.	200
39) Τζινέρης Δημ. Χρ.	200
40) Τζούνης Παν. Κων.	350
41) Τασιάς Ξεν. Γερ.	318
42) Μπλένης Δημ. Θωμ.	300
43) Λιοτίκας Βασ. Ν.	200
44) Σερδενές Δημ. Λ.	200
45) Καραγιάννης Ἰω. Δημ.	200
46) Κορμέντζας Χρ. καὶ Εὐστ.	500
47) Νταραγιάννης Ἰω. Χρ.	200
48) Μαντέλος Χρ. τοῦ Παν.	300
49) Χάιδος Γεώργ. Κ.	200
50) Χάιδος Ἰωάν. Ἀρ.	500

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1)

νίτης Ἀναγνώστης Κομπορρόζος. Ἀλλὰ καὶ ἀργότερα στὴν ἐπανά-σταση τοῦ 1878 πιάστηκαν δέκα Θεοδωριανίτες καὶ Πραγματώτες καὶ φυλακίστηκαν στὴν Ἄρτα «θεωρηθέντες ὑποποίτοι ἐπαναστα-τικῶν κινήσεων», ὅπως λέει τὸ ὑπ' ἀριθ. 269)25 Ἰουλίου 1878 ἔγγραφο τοῦ Ὑποπροξενείου τῆς Ἄρτας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ Ὑ-πουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν

Καλὸ θὰ εἶναι νὰ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι τὸν κ. Κόκκα νὰ γιορτά-ζονται καὶ ἄλλες ἐπέτειες, ὅπως ἡ μάχη τοῦ «Σταυροῦ», ἡ μάχη τοῦ «Σέλτσου» καὶ ἄλλα ιστορι-κὰ γεγονότα τοῦ τόπου μας.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΚΟΛΟΒΟΣ

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Μηνιαία ἐκδόσις τῆς Ἀδελφότητος Θεοδωριανῶν
Ἔτησις συνδρομῆς δρχ. 200
Δ) νῆσις σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο
ΔΗΜ. Λ. ΜΑΝΤΕΛΟΣ
Λιζάρδου 1, Ἀθήνα (805)
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τάσος Νικολαΐδης
Γερανίου 9 - Ἀθήνα

Ἡ ἀλληλογραφία μας

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ἀπὸ τὸν συμπατριώτη μας κ. Ι. Ι. Διαμάντη λάβαμε καὶ δημοσιεύ-ομε σύμφωνα μὲ ἀπόφαση τοῦ Συμ-βουλίου τὴν κάτωθι ἐπιστολή.
Π ρ ὀ ς
Τὸν κ. Πρόεδρον
τῆς Ἀδελφότητος Θεοδωριανῶν
Τζινιέρων

Ἐνταῦθα

Παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσετε εἰς τὴν Ἐφημερίδα σας τὴν παρακά-τω ἐπιστολή μου καὶ οἷς εὐχαριστῶ πολὺ γι' αὐτό.
Διαβάζω πάντα προσεκτικὰ καὶ μὲ ἀράταστο ὄγκο τὴν Ἐφημερίδα μας «ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ», γιὰ τὴν ἀρετὴν της, γεμάτα πάντοτε ἀπὸ ζωντανῆς πατριωτικῆς ἱστορίας ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ χωριοῦ μας μὲ τίς τό-σες ἄρες καὶ ὁμορφιές του μὲ φέρο-νιν, ἀθέλα μου, νὰ ζῶ μὲ τὴ φαν-τασία μου κοντὰ του καὶ ν' ἀξενώ-μαι γιὰ ἀρετὲς ὅρες τὴ σκληρὴν πρ-αγματικότητα, ὅτι δηλαδὴ οἱ ἀνάγκες τῆς ζωῆς μὲ κρατᾶνε μακριὰ ἀπὸ τὸ δημοφ. αὐτὸ χωριό, πρὸς γεννήθηκα καὶ μεγάλωσα.

Τώρα τὸν τελευταῖο καιρὸ βλέπω μὲ μεγάλη μου ἐκπλήξη καὶ ἀνησυ-χία νὰ φιλοξενούνται στὶς στήλες τῆς καίτοι εἰκονογραφημένης ρε-πορτάζ, κάποιο ἄλλο δημοσίευμα ὅ-ποῦ τύπον ἀνακοινώσεως καὶ κάποιο ἄρθρο ὅχι μὲ καθαρὸ πατριωτικὸ περιεχόμενο, ποὺ —οὔτε λίγο οὔτε πολὺ— πάνε νὰ μετατρέψουν τὴν πατριωτικὴ ἡμᾶς ἐφημερίδα, ποὺ εἶ-ναι μεγάλου καύχημα γιὰ τὸν τόπο-μας καὶ μᾶς κρατᾶ ἀδελφομένους μὲσα στὴν Ἀδελφότητα τοῦ χωριοῦ μας, πάνε λέγω νὰ τὴν μετατρέ-ψουν σὲ πολιτικὴ καὶ νὰ τὴ ρίξουν ἔξω ἀπ' τὸν ἡμιφ. προορισμὸ τῆς.

Δὲν ἀπευθύνονται στοὺς ἀρθρο-γράφους. Αὐτοὶ ἐκτελοῦν τὸ δημο-σιογραφικὸ ὅτιον χρέος, τοὺς συγ-χαίρω γι' αὐτὸ καὶ σέβομαι ἀπόλυ-τῃν ἰδεολογικὴν τους τοποθέτησι.

Θέλω νὰ ἐκφράσω τὴν προσοπι-κὴ μου γνώμη, ποὺ εἶναι ὅτι ἡ Ἐ-φημερίδα τῆς Ἀδελφότητος πρέπει εἶναι καὶ νὰ μείνῃ καθαρά Πατριω-τικὴ Ἐφημερίδα (ποτέ δὲν εἶναι ἀργά), γιὰ νὰ ἀνταποκρίνεται στὸν προορισμὸ τῆς καὶ νὰ τὴν καμαρώ-νουν ὅλοι οἱ Θεοδωριανὲς ποὺ τὴν διαβάσκειν ὅς ποιο μέρος τῆς γῆς θρίσκονται ἐγκατεστημένοι γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ἀρθρὰ ὅχι πατριωτικῶς περιε-χόμενον δὲν πρέπει νὰ ἔχουν θέσι-σιν στὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἀδελφότη-τος, γιὰ τὴν λιγοστέψου τὸ κύρος της καὶ θὰ τὴν ρίξουν πολὺ χαμηλὰ στὴ συνείδηση πολλῶν.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τῆς Ἀ-δελφότητος, ἀν βέβαια συμφωνεῖ μὲ τὴν ταπεινὴν μου γνώμη, μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ προσέξει τὸ σοβαρὸ αὐτὸ θέμα.

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω λοιπὸν ἔχον γνώσιν... οἱ φύλακες, ἀλλὰ καὶ... ἐπί-γνωσιν.

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω λοιπὸν ἔχον γνώσιν... οἱ φύλακες, ἀλλὰ καὶ... ἐπί-γνωσιν.

Ἀθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 1978
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωρίζουμε στὸ ἀναγνωστικὸ κοί-νὸ τῆς ἐφημερίδας μας ὅτι στὰ χέ-ρια μας εὐρίσκονται ἐπιστολὲς ἀνα-γνωστῶν μας καὶ μελετῶνται παρὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον γιὰ τὴν ἀπάντησή των.

Κ. Ζ.

(Συνέχεια στὴ σελ. 3)

Ὁ ξάδερφός μου ὁ ἀμαξῆς

Τὸν κ. Β. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ἐξείνη τὴ χρονιά, μᾶς ἔλεγε ἔ-να θράδν ὁ Χρήστος, δὲν χωροῦσα-με ὅλοι στὸ μοναδικὸ δωμάτιο τοῦ Μπαρμῆ. Εἴμαστε ὅλοι καὶ ὅλοι ἐξ ἑνὸς νοματεῖο. Τὸ ἀνδρόγυνον, ὁ γιός τους, οἱ δύο μικρὲς κόρες των καὶ ἔ-να γιόνα ἡ ἀνύμφη... Δικαιολο-γούμεθα ἡ ἀδικαιολογία. Αὐτὸ ποὺ μετράει εἶναι ἡ ἀπόφασις τῆς ὁποιασδήποτε σκέψεως δημοσί-αυτὸ τὸ δεχόμεθα μὲ εὐλαχίαν εἰ-χαρίστησι, διότι παράλληλα μᾶς δι-νει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκθέσουμε τὴν σαφήνεια τὴν θέσιν τῆς Διοικήσε-ος στὴν Ἐφημερίδα καὶ τὰ δημοσιεύ-ματά της.

Ἀπὸ τὴν ἀνάληψη τῆς Διοική-σεως πρῶτῃ μας σκέψῃ καὶ ἀπόφα-σις ἦταν ἡ ἐφημερίδα μας νὰ ἀντρε-ι σὲ ὅλους καὶ ὅλα. Ὅλοι ἔχουν μὴ καίτοι ἀντικειμενικὴ καὶ θέσις ὅτι, ἡ Διοίκηση περιορίζεται στὴν ἔ-λεγχον τῆς ἀλήθειας τοῦ περιεχόμε-νου τῶν δημοσιευμάτων ἀφαιρούσα-κατ' ἀρχὴν τὴν εὐθύνη τοῦ χειμένου στὸν ἐπιστολογράφον.

Αὐτονόητο εἶναι, ὅτι ἐπίσης ἐλέγ-χεται ἡ περιφρονητικὴ τῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας τῶν μελῶν καὶ ἡ ἐν-κρίσις τῶν σκοποῦν τῆς Ἀδελφότη-τος, ποὺ μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶναι καὶ ἡ καθ' ὅσον ὁποιοῦν τὸν ἀπὸ ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πέραν αὐτοῦ ὅμως νομίζουμε ὅτι ἡ ἐφημερίδα σὰν μέσον ἐκθέσεως ἔ-χει ὑποχρέωσις νὰ ὄχι καθίκαν νὰ δημοσιεύει ὅτι δηλοποιεῖ ἐνδιαφέ-ρει ἔστω καὶ ἐλάχιστη μερίδα τῶν μελῶν τῆς ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐνη-μερώσεως καὶ ΜΟΝΟΝ. Βεβαίως ὁ καθ' ὅσον ἔνας ἐξ ὅσων νὰ ἔ-χει) τὸ ἐξωτερικὸν καὶ πρὸς τὸν ἐξ-ωτερικόν.

Σὲ κανένα ὅμως «τὸ πιστεύω» του δὲν θὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφρασθεῖ διὰ τῆς ἐφημερίδος ἔστω καὶ σὰν ὑπονοούμενον ὅσον καιρὸ τοιαύτης ἡ Διοίκηση παραμένει ὑπὸ τὴν πα-ροῦσαν τῆς μορφῆς.

Ἐντὺς πέραν τῆς κατὰ τὸ ἀνθρω-πίνως δυνατὸν προσφοράς ὑπερ-σίων στὴν ἀδελφότητα καὶ σὲ γι-ορτὸν σὲ τίποτε ἄλλο δὲν ΠΡΟΣΦΕ-ΡΟΜΕΘΑ.

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω λοιπὸν ἔχον γνώσιν... οἱ φύλακες, ἀλλὰ καὶ... ἐπί-γνωσιν.

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω λοιπὸν ἔχον γνώσιν... οἱ φύλακες, ἀλλὰ καὶ... ἐπί-γνωσιν.

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω λοιπὸν ἔχον γνώσιν... οἱ φύλακες, ἀλλὰ καὶ... ἐπί-γνωσιν.

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω λοιπὸν ἔχον γνώσιν... οἱ φύλακες, ἀλλὰ καὶ... ἐπί-γνωσιν.

ὅς σαποῦνι, ἔξενε τ' ἄλογα στ' ἄ-μάξι καὶ ἔφηνε γιὰ τὸν Πειραιᾶ, στὰ καρβουνιάρικα γιὰ νὰ φέρει ὡς τὸ μεσημέρι ἕνα ἀμάξι κάρβουνο, καὶ ἄλλο ἕνα τὸ ἀπόγευμα, ὅπου νὰ νυχτώσει.

Ἦθελε —ὡς δύο ὅρες νὰ πάει, μὴ νὰ φορτώσει, καὶ ἄλλες δύο νὰ γυρίσει. Ἐτοί κάθε ταξεῖδι κόντενε νὰ τρώει πέντε ὥς πεντέμιον ὥρες. Ἄν ἀργούσε περισσότερο τ' ἀφεντι-κά του γκινιάζαν.

Ὅταν τὸ θράδν τέλειωνε ἡ δου-λειά του, μὲ τὸν ἔρχομὸ τῆς νύχτας γιὰ δὲν ἦτο ἔτι φῶς γιὰ νὰ δου-λεύει ἡ μάντρα καὶ τὴ νύχτα, τρι-βονταν καμιά ὥρα κάτω ἀπ' τὴ τε-νεκεδένια βρύση, μὲ πρᾶσινο σαποῦ-νι γιὰ νὰ φύγει ἡ μανδύλα καὶ τὸ κάρβουνο καὶ ἔπειτα ἔπιανε τὴν «θέσι-σιν» στὴν ἀπέναντι ταβέρνα τοῦ Ντάρλα. Περίμενε καὶ τ' ἄλλα παι-διά, δηλαδὴ τοὺς ἄλλους ἀμαξῆδες τῆς περιοχῆς, καὶ ὅλοι μαζὶ κουτσό-πιναν, ὡς ἀργὰ τὴ νύχτα. Πότε - πότε γυρίσε μεθυσμένος καὶ σπα-νίως ἀμέθυστος. Ποτέ δὲ ἄπιτος.

Ἀπὸ τὸ θρόμβο ποὺ ἔκανε στὴ βα-ρεῖα πόρτα γιὰ ν' ἀνοίξει, ποὺ τὴν ψαγούλευε κάμποση ὥρα γιὰ νὰ βρεῖ τὴν τρύπα νὰ βάλεи τὸ κλειδί, μὲ ἔπνιγε πολλὲς φορὲς.

Ἄν μὲ ἔπαινε εἰδησιὸς ὅτι εἶμαι ζωντανός —διὰ βάζα καὶ ἐγὼ καμιά-φορὰ ὡς τὰ μεσάνυχτα— ἔρχονταν μὲσα, μοῦ ἔπιανε τὴν κοιλίαν καὶ ἔ-λεγα ἄμην γιὰ νὰ φύγει κάποτε. Βρομοκοιλούσε κρασίλιν καὶ τσιγα-ρίλα καὶ μὲ τίς μυρωδιὰς αὐτῆς, γι-ορτὸν μὲ τὴν «δοματίαν» καὶ μ' ἔπνιγε ἡ δόξα.

Ὅταν ἔπεφτε νὰ κοιμηθεῖ, τὸν ἄρχιζε ὁ κρασὸβηχας καὶ ὁ τσιγα-ρὸβηχας, σὲ τέτοιον σημεῖο τυραννί-ας, ποὺ ἐγὼ ἔκανα κρυφὰ μὲ τὸ νοῦ-μον τὸ στανοῦ μου καὶ παρακαλοῦσα-το Θεὸ νὰ τὸν γλυτώσει.

Καμιά φορὰ, τὸν ἔπαινε ἡ μέ-ρα ὅταν ἔβγαζε νὰ γυρίσει, ποὺ μὲ τὸν ἔβγαζε νὰ γυρίσει, ποὺ μὲ τὸν ἔβγαζε νὰ γυρίσει.

Μὲ τὸ φέξιμο ἔρχονταν ὁ Μήτσος ὁ πολιτικὸς καὶ ἄνους. Ἦμιον καὶ ἐ-γὼ ὑποχρεωμένοι ν' ἀσπάζομασθαί, καὶ ὅταν ἔκανε κρύο νὰ τουρτουρίζω νησιτικὸς ὥς ὅπου ἔρθει ἡ ὥρα νὰ πάω στὸ Γυμνάσιον.

Ἡ χειρότερη μου ὥμος μέρα ἦ-ταν ἡ Κυριακὴ καὶ οἱ γιορτές. Τὴς καθημερινῆς, μὴ ποὺ ἔλειπαν τὰ ἄ-λογα, ἐμπαινα στὸ σταῦλο καὶ παρὰ τὴν ἀνυπόφορη μυρδιά ἀπὸ τίς κο-πρὲς διαβάλα λίγο, τίς ὥρες ποὺ δὲν ἦμιον στὸ Σχολεῖο. Τὴς Κυρια-κῆς ὅμως ἔμεναν ἐκεῖ ὅλη τὴν ἡμέ-ρα καὶ τὰ ἄλλα καὶ ὁ ξάδερφός μου ὁ ἀμαξῆς.

Ἐλείπαν ὅμως τ' ἀφεντικά καὶ μποροῦσα νὰ διαβάω μὲσα στὸ «Γραφεῖο».

Ἀλλὰ τὸ μαρτύριό μου ἦταν ἄλ-λο. Ἀκόμα χειρότερο καὶ ἀπὸ τὴ μυ-ρωδιά τῆς κοπριάς.

Ὁ ξάδερφός μου, κάθε Κυριακὴ, ἡ μεγάλη γιορτῆ, ἀφού περιποῦσαν πρῶτα τὰ ἄλογα του, ἔπρεπε ἔπειτα νὰ περιποῦν καὶ τὸν ἑαυτὸ του.

Ἀρχίζε πρῶτα - πρῶτα τὸ πλύνι-μο, μὲ ἄγριο τρίψιμο γιὰ νὰ φύγει τὸ ἄφθονο κάρβουνο ποὺ ἦταν μα-

ζεμένο ὅλη τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ πάνω του καὶ τὸ ξύρισμα μὲ ἕνα Γιαννιώ-τικο ξουράφι. Αὐτὸ κρατοῦσε μὴ ἔως δύο ὥρες. Αὐτὴ ὅμως τὴν τε-λετουργία τὴν συνόδευε μὲ μπόλικο καὶ δυνατὸ τραγοῦδι, ποὺ, μέσα - μέσα τὸ στόλιζε καὶ μὲ ἀρετὸ ἀφι-ριγμα.

Ἐτοί, δὲν μὲ ἄφηνε σὲ ἡσυχία νὰ συγκεντρωθῶ καὶ νὰ διαβάσω καὶ ἡ ὥρα περνοῦσε χαμένη καὶ ἀνώφελη. Ὅταν τέλειωνε ὅλα αὐτὰ ντύνονταν μὲ τὰ καλά του. Φοροῦσε τὴν ἐπίση-μη φορεσιά γιὰ νὰ κάνει τίς ἐπισκέ-ψεις τῆς ἡμέρας στοὺς ἄλλους χω-ριανούς καὶ φίλους καὶ τὸ θράδν νὰ πάει καὶ μὲ τὸ «κοριτσά». Δὲν μπο-ροῦσε ὅμως νὰ κοιμηθεῖ τὸ κολλά-ρο του καὶ τὴν ἔρημη τὴν γραββάτα του. Κι ἐκεῖ καλοῦσε ἐμένα νὰ τὸν βοηθήσω.

Τὸ πονκάμισο, ἀγορασμένο ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια, ἦταν στενὸ, γιὰτὶ ἐν τῷ μεταξὺ πᾶχνε ὁ λαμῖος του. Τὸ κολλάρὸ ὅμως ἦταν ἀκόμα στενότερο καὶ ἦταν ἀδύνατον νὰ τὸ κοιμηθῶ.

Ὅταν ἔφτανε στὸ κοί-μωμα, σκόνταρτε καὶ τότε φώνα-ζε: «Ἐ, μαθητῆ, ἔλα νὰ μὲ κοιμηθῶ-σις...». Καὶ τότε ἐγὼ ἄφωνα ὅπως-ὅπως τὰ διδύλα μου καὶ ἔτρεχα. Τί νᾶκανα!! Μοῖδινε καμιά φορὰ καὶ κανένα διφραγχο. Κάμποση ὥρα προσπαθοῦσα καὶ ἐβάζα τὰ δυνατὰ μου, ἐγὼ ἔσπαζα τὰ νύχια μου, αὐ-τὸς γούλωνε τὰ μάτια του, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ τὸ κοιμηθῶ καίτοι καίτοι ὅρα!! Ἄλλο πάλι βάσανο μὲ τὴν γραββάτα του. Σάμπως φόραγα ἐγὼ δική μου γιὰ νὰ ἔξω νὰ δέσω καὶ τὴν δική του; Αὐτὸς, ὅμως, ἔλεγε τὴν ἀξίωση νὰ ποὺ τὴν δέσω. Κι ἔτσι κάθε Κυριακὴ ἡ Γιορτῆ, ἐκεῖ κατὰ τίς ἐνδεκα περμένα ν' ἀκούσω τὴν χροστή ἀπ' τὸ τσιγαρό καὶ τὰ κρα-σία φωνᾶσαν τὸν «Ἐε... μαθητῆ!! Ποῦ εἶσαι, ἔλα...». Δὲν λογάριζα μονάχα ποὺ ἔβγα τὴν ὥρα του γιὰ μελέτη, ἀλλὰ προπαντός —ποὺ μὲ τὸ πολὺ παιδεύα, ἔσταζαν τὰ νύχια μου!!

Ἐπὶ τέλους κάποτε τὸ καθόρθο-να. Φοροῦσε καὶ τὴν ορειποῦσινά του ἴσια - ἴσια ἔπαινε καὶ τὸν μα-στοῦνι ἡ ἀν ἔβρεχε, τὴν ἀπαρῆλλα του, καὶ σὲ λίγο ἔφηνε καμαρωτὸς - καμαρωτὸς γιὰ νὰ πάει πρῶτα στὸ καφενεῖο τῆς γειτονίας νὰ βρεῖ καὶ καὶ ἄλλα παιδιά, ἔπειτα γιὰ φαγη-τὸ στὴ ταβέρνα ἡ σὲ κανένα συγγε-νὴ του καὶ κατὰ τὴν ἐπισκέψῃς του, ἔως ἀργὰ τὸ θράδν.

Τότε ἐγὼ εὐρίσκα ἡσυχία καὶ διαβάσα ὅλες τίς ὥρες γιὰ νὰ ἐτοι-μάσω τὰ μαθήματα τῆς ἐβδομάδος. Ἄλλοι μὲν μοι, ὅμως, ἀν τὸ θρά-δν ἔρχονταν νοσοί!! Ἐρχονταν στὸ «Γραφεῖο» καὶ εἶχε τὴν ἀξίωση νὰ τοῦ ἐξηγήσω ὅσες λέξεις ἄκουσε σημεῖρα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ δὲν τίς κα-τάλαβαινε, μὲ τὰ λίγα κολυβογράμ-ματα ποὺ ἔφερε!! Τὴς ἑλληνικοῦρες, ὅπως τίς ἔλεγε!!

Ἀφού μὲ ἐξέθωνε κάποτε, ἀργὰ μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἔφηνε εὐχαρι-στημένως. Κι ἐγὼ, καθώς ἔκλεινε πίσω του τὴν πόρτα, ἐλάφρωνα τόσο πολὺ ποὺ νόμιζα πὺς ἕνα βάρος ἴσα μὲ τὸ βά-ρος τοῦ σώματός του, ἔβγανε ἀπὸ μέσα μου!!

Ἀφού μὲ ἐξέθωνε κάποτε, ἀργὰ μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἔφηνε εὐχαρι-στημένως.

Κι ἐγὼ, καθώς ἔκλεινε πίσω του τὴν πόρτα, ἐλάφρωνα τόσο πολὺ ποὺ νόμιζα πὺς ἕνα βάρος ἴσα μὲ τὸ βά-ρος τοῦ σώματός του

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἐξ ἀφορμῆς διαφόρων διαδόσεων ἐκ μέρους ὀρισμένων παραγόντων τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὅτι δῆθεν ἡ Κοινότης δὲν ἐπιτρέπει στὸν Συν/σμὸν νὰ κάμῃ ἔργα μέσα στὸ χωριό, ἡ Κοινότης πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας, ἀνακοινώνει πρὸς ὅλους τοὺς κατοίκους τὰ ἀκόλουθα:

1. Ἡ Κοινότης ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἄρχισε νὰ προγραμματίζει σειρά ἔργων μέσα στὸ χωριό, μὲ μελέτη ὑπευθύνων ὑπηρεσιῶν, ὅπως τοὺς δρόμους, τὴν πλατεία, σφαγεῖα κλπ. σὲ μῆκος καὶ πλάτος πού νὰ ἀνταποκρίνεται τὸ ἔργο στὸ μέλλον καὶ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ὁμοιόμορφος ἀνάπτυξις ὅλου τοῦ χωριοῦ.

2. Ὁ Συν/σμός, ἀνέκαθεν καὶ μέχρι σήμερον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγνοῇ τὴν Κοινότητα, ἐνῶ παντοῦ πρῶτα ρωτᾷτε ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης δι' ὁτιδήποτε πρόκειται νὰ γίνῃ καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ μικρὰ ἔργα ἀσημάντου ἀξίας τὰ ὁποῖα δὲν ἀντέχουν οὔτε στὸ χρόνο οὔτε καὶ στὰ μελλοντικά σχέδια τῆς Κοινότητος. Πολλὰ δὲ ἀπὸ αὐτὰ ἀπετέλεσαν καὶ ἐμπόδιο στὴν προσπάθεια τῆς Κοινότητος.

3. Ἡ Κοινότης ἐπιθυμεῖ νὰ συνεργασθῇ μὲ τὸν Συν/σμὸ καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἀποδώσῃ ἔργο σωστό, πλὴν ὅμως ὁ Συν/σμός πραγματοποιεῖ Γενικὰς Συνελεύσεις καὶ φέρει ἐνώπιόν του θέματα μὲ μικροῦρα στὸ χωριό, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐξασφαλίσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κοινότητος, ἀλλὰ καὶ τὴν μελέτην πού θὰ χρειασθῇ τὸ ὁποῖοδήποτε ἔργο. Χωρὶς μελέτη, ὑπεύθυνη, τί ἔργο νὰ γίνῃ;

4. Ἡ Κοινότης ἔχει σήμερα τρεῖς μελέτες γιὰ ἐκτέλεσι ἔργων μέσα στὸ χωριό. Εἶναι ἡ μελέτη ἐπιστροφῆς τῆς Πλατείας. Ὁ δρόμος ἀπὸ Πλατεία Καρκαγώρη - Τσιρογιάννη, Σφαγεῖα. Ὁ ποταμὸς ἀπὸ αὐτὲς τὶς μελέτης θέλει μπόρῃ νὰ ἐκτελέσῃ ὁ Συν/σμός μὲ τὴν ἄδεια τῆς Κοινότητος. Ἄν

πάλι δὲν θέλει αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ θέλει ἐκεῖ πού ψήφισε, εὐχαρίστως ἡ Κοινότης θὰ κάμῃ τὴν μελέτην πρῶτα καὶ μετὰ, ἀφοῦ τὴν πάρῃ ὁ Συν/σμός θὰ κάμῃ ἔργο. ΠΟΤΕ ΟΜΩΣ ΧΩΡΙΣ ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ.

5. Τὰ διαδιδόμενα ὅτι ἡ Κοινότης ἀντιδρᾷ στὸ πρόσωπο τοῦ σημερινοῦ Προέδρου εἶναι κακόβουλα καὶ ἀνυπόστατα, καθ' ὅσον καὶ στὰ δύο προηγούμενα χρόνια ἡ Κοινότης ἐγγράφως καὶ πάλιν δὲν ἐπέτρεψε ἔργο χωρὶς μελέτη ἢ μὴ μόνον τὴν «Ἀρμερίστρα» κατόπιν πάλιν μελέτης τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἀθ. Ντάσκα.

Τέλος ἡ Κοινότης ἐπιθυμεῖ ἔργα καὶ συνεργασία μὲ τὸν Συνεταιρισμὸ μόνον μὲ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων καὶ ὅχι μέτρημα μὲ τὴν «γκλίτσα» καὶ τσιμεντάκια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πού σπαταλεῖτε τὸ χρήμα ἄσκοπα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Β. ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἀδελφότητος δὲν ἔλαβε γνώση τῆς διενέξεως Κοινότητος καὶ Συνεταιρισμοῦ καὶ λυπάται πὺν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Ἀλλὰ ὁ Συνεταιρισμός πρέπει νὰ συνεργάζεται στενὰ μὲ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο διότι, καὶ νὰ γίνῃ ἀφορὰ τὸ χωριὸ καὶ τοὺς κατοίκους του. Ἀπὸ τὸ καινούργιο Πρόεδρο τοῦ Συνεταιρισμοῦ ζητήσαμε τὰ πρακτικά τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ τὰ δημοσιεύσουμε καὶ νὰ δοῦν καὶ οἱ μακρὰ τοῦ χωριοῦ εὐρισκόμενοι χωριανοὶ πὺν σκέπτονται καὶ ἐνεργοῦν οἱ ὑπεύθυνοι, ἀλλὰ μᾶς ἀγνόησαν ἴσως διότι δὲν ἔχει ἀκόμη ἡ Κοινότης Κοινοτικὸ Γραμματεῖα. Ἀς ἐλπίζουμε πὺν δὲν θὰ κρατήσῃ πολὺ ἡ ἐκρεμότης αὐτὴ τὸ πρῶτο μέλημα τοῦ νέου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Κ. ΖΩΗΣ

Ἡ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΩΤΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Στὴν Ἀρτα πραγματοποιήθηκε τὴν 17.9.78 συνδιάσκεψη μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου Ραδοβυζινῶν Ἀρτης «ΤΟ ΣΕΛΤΣΟ», μὲ θέμα τὴν ἐξέταση τῶν προβλημάτων τῆς περιοχῆς. Πῆραν μέρος ἀντιπρόεδροι τῶν Ραδοβυζινῶν Σωματείων τῆς Ἀθήνας, τὰ κοινοτικὰ συμβούλια τῶν χωριῶν τῶν Ραδοβυζινῶν, ὁ Νομαρχεὺς Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Ἀρτας, ὁ Δήμαρχος Ἀρταίων, ὁ Δ)τὴς τοῦ ὑποκα-

ταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς Ἀρτης, ἐκπρόσωποι διαφόρων ἄλλων τοπικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκπρόσωποι κομμάτων καὶ πολὺς κόσμος.

Στὴ συνδιάσκεψη αὐτὴ ἐκ μέρους τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος ἔλαβεν μέρος ὁ Α' ἀντιπρόεδρος αὐτῆς συμπατριώτης μας, Δικηγόρος Λεωνίδας Γ. Διαμάντης, καὶ ἀπηλύθηκε σχετικὸ χαιρετισμό.

Ἡ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστηση διαβάσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς ἐφημερίδας μας ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ συγκεκριμένα ὁ κ. Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ἐξεδήλωσε τὴν διάθεσίν του νὰ βοηθηθῇ ἡ Ἡπειρος καὶ ὅτι θὰ κατατεθεῖ γιὰ ψήφισιν σχετικὸ νομοσχέδιο. Πιστεύουμε λοιπὸν ὅτι οἱ ὑποσχέσεις θὰ ὑλοποιηθῶν καὶ τὰ σχετικά νομοσχέδια δὲν θὰ μείνουν στὰ χρονοντούλαπα τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων, γιατί εἶναι κοινὴ ἡ διαπίστωση ὅτι ἡ Ἡπειρος ἔχει παραμεληθῇ καὶ ἔχουν συσσωρευθεῖ πολλὰ καὶ ἄλλα προβλήματα.

Ξερὴ καὶ ἄγονη ἀλλὰ καὶ χωρὶς φροντίδα δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ κρατήσῃ τὰ παιδιά της πὺν φεύγουν γιὰ ἄλλους τόπους τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Κυριολεκτικὰ χρόνὸ μὲ χρόνὸ ἐρημώνεται ἀπὸ τὴν ἀστυφιλία καὶ τὴν μετανάστευση καὶ ἡ κατάσταση θὰ χειροτερεύῃ ἐὰν δὲν ληφθοῦν οὐσιαστικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀνάπτυξή της καὶ τὴ δημιουργία κινήτρων πὺν θὰ κρατήσουν τὸν κόσμο στὸν τόπο του ἢ στὴν καλλίτερη περίπτωσι θὰ τὸν ἐπαναφέρουν στὶς ρίζες του. Μόνιμη πληγὴ λοιπὸν ἡ ξενιτειὰ γιὰ τὴν Ἡπειρο καὶ ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους μεγάλο πόνος καὶ καημός.

Ἐνα μέρος τῶν τοπικῶν μας δημοτικῶν τραγουδιῶν ἔχουν χαρακτηριστὰ μᾶλλον μυρολογιοῦ καὶ ἀναφέρονται στὸ δράμα τῶν ξενιτεμένων μας.

Τὸ Ἡπειρώτικο στοιχεῖο ἔχει ἐξαπλωθεῖ σὲ ὅλα τὰ πλάτη τῆς γῆς. Ἐκεῖ μὲ τὸ ἐπιχειρηματικὸ πνεῦμα πὺν τὸ διακρίνει, τὴν δίδει γιὰ πρόοδο καὶ δημιουργία ρίχνεται μὲ τὰ μούτρα στὴ δουλειὰ γιὰ νὰ ζήσει καὶ νὰ πετύχει γιατί ἔχει καταλάβῃ τί θὰ πῇ φτώχεια. Κερδίζει πολλὰ χρήματα καὶ δύναμη καὶ ὕστερα ἀπὸ θέση ἰσχύος προσφέρει ἀλόχερα γιὰ ἔργα πὺν γίνονται «δαπάναις τῶν ἀπανταχοῦ Ἡπειρωτῶν». Ἡπειρώτες ἦταν οἱ μεγάλοι τοῦ ἔθνους εὐεργέτες καὶ οἱ περισσότεροι Λάσκαλοι τοῦ γένους καὶ οἱ δύο ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὲς τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, πὺν διέδωσαν τὴν ἰδέα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 στὸ σκλαβωμένο γένος. Ἐπίσης ὅλα τὰ μεγαλοπρεπῆ κτίρια τῆς Ἀθήνας προσφορὰς Ἡπειρωτῶν εὐεργετῶν. Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρω τὰ ἑξῆς: Τὸ Ζάππειο δωρεὰ τοῦ Ζάππα, ἡ Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη, ἡ Ἀκαδημία, τὸ Ἀστεροσκοπεῖο, τὸ Πολυτεχνεῖο, ἡ Σχολὴ Ἐυελπίδων δωρεὰς τοῦ Γ. Ἀβέρωφ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη ὅπως τὸ Μπαγκεῖο, ἡ Ριζάρειος κλπ.

Δὲν εἶναι ἐξ ἄλλου τυχαῖο ὅτι τὰ κτίρια αὐτὰ εἶναι κέντρα μαθήσεως. Καὶ οὕτω τυχαῖο ὅτι ἀπὸ τοὺς γνωστὸς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων πάρα πολλοὶ εἶναι Ἡπειρώτες. Ἐτσι, λοιπὸν, ἐπιβεβαιώνεται τὸ λαϊκὸ γνῶμικό, ὅτι ἡ Ἡπειρος ἦταν πρῶτη στὰ γράμματα, στὰ γράμματα καὶ στὰ ἄρματα. Γιατὶ ἡ ἱστορία καὶ τὰ κλέφτικα τραγούδια μας μαρτυροῦν ἡρωικοὺς ἀγῶνες καὶ πολεμικὰ κατορθώματα πάνω στὰ κακοτράχαλα

βουνὰ τοῦ Σουλίου, τῆς Πάργας, τῆς Χειμάρρας πάνω στὰ Τζουμέρκα καὶ τὰ Ἀγραφα, πὺν ἀποδεικνύουν τὴν ἀνδρεία τοῦ Ἑλλήνα καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Ἡπειρώτη.

Πρωτοστατεῖ λοιπὸν ἡ Ἡπειρος σὲ κάθε ὁραία ἐνέργεια καὶ τὰ τέκνα της μὲ τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ μὲ τὴν συνδρομὴ τῶν Σωματείων τοὺς καλύπτουν πολλὰ κενά, πὺν δὲν μπορεῖ ἢ δὲν θέλει νὰ καλύψῃ τὸ Κράτος. Ἀρκεῖ ὅμως αὐτό; Στὴν Ἀθήνα, στὸν Πειραιᾶ καὶ στὰ Προάστεια ζοῦν σήμερα περίπου 250.000 Ἡπειρώτες καὶ ἔχουν δημιουργηθεῖ περίπου 200 Σωματεῖα ἢ Ἀδελφότητες.

Μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνεται καὶ ἡ δικὴ μας ἀδελφότητα Θεοδωριανῶν, πὺν ἔχει θητεία 48 περίπου ἐτῶν. Ἀνώτατο ὄργανο τῶν τῶν Συλλόγων εἶναι ἡ Πανηπειρωτικὴ Ὁμοσπονδία. Παράλληλα λειτουργοῦν: Ἡ Ἡπειρωτικὴ Ἑταιρία πὺν ἔχει τὸ Πνευματικὸ Κέντρο, ὁ Σύνδεσμος Ἡπειρωτῶν Ἐπιστημόνων καὶ ἡ Ἑταιρία Ἡπειρωτικοῦ Θεάτρου πὺν ἔχει βασικὸ στόχο τὴν διατήρησι καὶ διάδοσι τῶν γησιῶν καὶ γραφικῶν Ἡπειρωτικῶν ἐθίμων καθὼς καὶ τὴν ἐνθάρρυνσι τῆς τέχνης καὶ τῆς τοπικῆς λογοτεχνίας. Στόχος ὅλων τῶν Συλλόγων εἶναι νὰ βοηθήσουν τὴν Ἡπειρο καὶ ἰδιαίτερα τὸ χωριὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχονται ἀλλὰ καὶ νὰ κρατήσουν ζωντανὴ τὴν σχέση μὲ τὸν τόπο τους. Ἐπίσης προσπαθοῦν νὰ κρατοῦν τὰ μέλη τους σὲ στενὴ ἐπαφή, γιατί μέσα στὴν τοιμεντοῦπολιν τὴν Ἀθήνα μὲ τὰ ἀπρόσωπα καὶ ὁμοιόμορφα κοινὰ πὺν λέγονται πολυκατοικίες, ὅσοι φτάσανε ρίξαν τὶς ρίζες τους ἀλλὰ δὲν θέλουν νὰ ἀποκτήσουν τὴν οὐδέτερη ταυτότητα τοῦ «Ἀθηναίου». Οἱ Ἡπειρώτες κρατοῦν πάντοτε τὴν ἐπαφή τους καὶ τοὺς δεσμούς τους μὲ τὴν μητρικὴ γῆ. Μὲ ἐπισκέψεις συχνές, μὲ γλέντια, μὲ διοργάνωσι τοπικῶν πανηγυριῶν κρατοῦν ζωντανές τὶς μνῆμες.

Ἡ «Τζαβέλανα», τὸ «Σούλι», ἢ «Βοσκοπούλα», ὁ «Σκάρος» καὶ ἄλλα Ἡπειρώτικα κέντρα γεμίζουν νοσταλγούς τὰ χειμωνιάτικα βράδια. Καὶ ὅταν παίζει τὸ κλαρίνο καὶ τὸ βιολί οἱ Ἡπειρώτες τῆς Ἀθήνας κλείνουν τὰ μάτια καὶ ὄνειρεῦνται Ἡπειρώτικα βουνὰ καὶ ὁμορφα κορίτσια τῆς πατρίδας τους. Καὶ τραγουδοῦν:

«Μωρὴ κοντούλα λεμονιά
μὲ τὰ πολλὰ λεμόνια
ποτὲ μικρὴ μεγάλωσε
καὶ ἀπόλυσε κλωνάρια;...

Ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς οἱ Θεοδωριανεῖς νοσταλγοῦμε τὸ δικὸ μας ὁμορφὸ χωριουδάκι, καὶ περιμένουμε ὅσπου νὰ ἔλθῃ τὸ δεκαπενταύγουστο νὰ πάμε νὰ σύρουμε τὸ χορδὸ, τὸ ὁμορφὸ διαλοκάγελο. Τότε καὶ ἐμεῖς τραγουδοῦμε τὸ δικὸ μας τραγούδι:

Ψηλὰ στὴν Καστελάτα
στὰ κούνα τὰ νερά
χορεύουν τὰ κορίτσια
μαζὶ μὲ τὰ παιδιά...

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΝΑΚΗΣ

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ γιὰ τίς Δημοτικές ΕΚΛΟΓΕΣ